

Duizeligheid bij ouderen

Bij duizeligheid zoeken we vaak naar één onderliggende oorzaak: is het een hartritmestoornis, orthostase of is het evenwichtsorgaan ontregeld? Bij ouderen is deze aanpak minder zinvol omdat de duizeligheid vaak multifactorieel is. Ook is het een teken van kwetsbaarheid in het algemeen.

Otto Maarsingh en zijn team onderzochten wat langetermijnvoorspellers zijn van duizeligheid bij ouderen. Dit deden zij in het Longitudinal Aging Study Amsterdam (LASA) Cohort. Hierin worden sinds 1992 mensen gevolgd die destijds 55 tot 85 jaar oud waren. Voor

deze analyse selecteerden de auteurs mensen die in 1997-98 60 jaar of ouder waren (n = 1379). Bij follow-up (7 en 10 jaar later) werden de deelnemers geïnterviewd waarbij gevraagd werd of zij regelmatig duizeligheidsklachten hadden. Van de 1379 deelnemers waren er 681 nog in leven en beschikbaar voor dit interview en 128 deelnemers (18,9%) hadden regelmatig duizeligheid. Uit 26 tevoren benoemde voorspellers berekenden de onderzoekers met multivariabele logistische regressietechnieken welke kenmerken onafhankelijk voorspellend waren voor duizeligheid na zeven jaar. Dit waren: alleen wonen, duizeligheid in de voorgeschiedenis, angst of depressie, artrose, gebruik van nitraten, visusproblemen en vermin-

derde functie van de onderste extremiteiten.

Duizeligheid bij ouderen is dus multifactorieel bepaald. De auteurs bevelen aan om duizeligheid als geriatrisch syndroom te zien, omdat dat beter past bij een multifactoriële aanpak en het je alert maakt op kwetsbaarheid in het algemeen. Het lijkt beter om alle factoren samen te bekijken en de potentieel modificeerbare factoren (zoals visusproblemen) aan te pakken dan om naar één onderliggende diagnose te zoeken. ■

Lidewij Broekhuizen

Maarsingh OR, et al. Predictors of dizziness in older persons: a 10-year prospective cohort study in the community. BMC Geriatr 2014;14:133.

Eczeem heeft geen invloed op groei van kinderen

Eczeem bij kinderen komt veel voor. Tot nu toe was het onduidelijk of het gebruik van corticosteroiden en verstoring van de slaap de lengtegroei beïnvloeden. Nieuw onderzoek maakt duidelijk dat kinderen met eczeem even lang worden als kinderen zonder eczeem.

Amerikaanse onderzoekers gebruikten gegevens van negen opeenvolgende dwarsdoorsnedeonderzoeken bij 264.000 kinderen en adolescenten. Bij 11% van de kinderen kwam eczeem voor. De lengte, gecorrigeerd voor leeftijd, werd vergeleken tussen kinderen met en zonder eczeem. Ook werd er rekening gehouden met gezinssamenstelling, inkomen en comorbiditeit (astma en hooikoorts). Helaas waren er geen gegevens bekend over het medicatiegebruik. Aangenomen werd dat er bij

ernstiger vormen van eczeem hogere klassen corticosteroiden gebruikt werden. In geen van de onderzoeken was eczeem gerelateerd aan de lengtegroei. Alleen bij matig of ernstig eczeem en meer dan 4 nachten slechte slaap per week was er een relatie met minder lengte. Dit effect was echter verdwenen bij kinderen ouder dan 11 jaar.

Voor huisartsen is dit onderzoek van belang omdat zij vaak kinderen met eczeem behandelen. Gebruik van corticosteroiden en slaaptkort door nachtelijke jeuk kan leiden tot bezorgdheid over de lengtegroei. Deze zorgen worden door dit onderzoek volledig weggenomen. Zelfs in de groep kinderen met ernstig eczeem en veel slaaptkort wordt de lengtegroei later ingehaald. ■

Tobias Bonten

Silverberg JJ, et al. Association between eczema and stature in 9 US population-based studies. JAMA Dermatol 10 december 2014. doi:10.1001/jamadermatol.2014.3432.

Foto: Corbis/Hollandse Hoogte